

מסכת נדה

פרק ו'

א. בא סימן הפתחון עד שלא בא העליון, או חולצת או מתייבמת. בא עליון עד שלא בא הפתחון, אף על פי שאין אפשרר, רבינו מאיר אומר, לא חולצת ולא מתייבמת. וחכמים אומרים, או חולצת או מתייבמת. מפני שאין אפשרר לפתחון לבא עד שלא בא העליון, אבל אי אפשר לרענון לבא עד שלא בא הפתחון:

ב. כיוציא בו, כל כלי חרס שהוא מכenis, מוציא. ויש שאין מוציא ואינו מכenis. כל אחר שיש בו צפרון, יש בו עצם, ויש שאין בו עצם ואין בו צפרון:

ג. כל המטמא מدرס, מטמא טמא מות. ויש שאין מטמא טמא מות ואינו מדרס:

ד. כל קראי לדון דין נפשות, ראי לדון דין ממונות. ויש שראי לדון דין ממונות ואינו ראי לדון דין נפשות. כל הפישר לדון, פישר להheid. ויש שאין פישר להheid ואינו פישר לדון:

ה. כל שְׁחִיב בַּמְעָשָׂרוֹת, מִטְפֵּמָא טְמֵאת אֲכָלִים. וַיְיַשׁ שְׁמִטֵּפֵמָא טְמֵאת

אֲכָלִין וְאֵינוֹ חִיב בַּמְעָשָׂרוֹת:

ו. כל שְׁחִיב בַּפִּאהֶה, חִיב בַּמְעָשָׂרוֹת. וַיְיַשׁ שְׁחִיב בַּמְעָשָׂרוֹת וְאֵינוֹ

חִיב בַּפִּאהֶה:

ז. כל שְׁחִיב בְּרָאָשִׁית הָגֹן, חִיב בַּמְקֻנוֹת. וַיְיַשׁ שְׁחִיב בַּמְקֻנוֹת וְאֵינוֹ

חִיב בְּרָאָשִׁית הָגֹן:

ח. כל שְׁפִישׁ לֹא בַּעֲורָה, יָשׁ לֹא שְׁבִיעִית. וַיְיַשׁ שְׁפִישׁ לֹא שְׁבִיעִית וְאֵין

לֹא בַּעֲורָה:

ט. כל שְׁפִישׁ לֹא קְשֻׁקְשָׁת, יָשׁ לֹא סְנִפֵּיר. וַיְיַשׁ שְׁפִישׁ לֹא סְנִפֵּיר וְאֵין לֹא

קְשֻׁקְשָׁת. כל שְׁפִישׁ לֹא קְרָבִים, יָשׁ לֹא טְלִפִּים. וַיְיַשׁ שְׁפִישׁ לֹא טְלִפִּים

וְאֵין לֹא קְרָבִים:

י. כל הַטְעֹון בְּרָכָה לְאַחֲרָיו, טְעֹון בְּרָכָה לְפָנָיו. וַיְיַשׁ טְעֹון בְּרָכָה

לְפָנָיו וְאֵין טְעֹון בְּרָכָה לְאַחֲרָיו:

יא. תִּינּוֹקַת שְׁהַבִּיאָה שְׂתֵּי שְׁעָרוֹת, אוֹ חֹולֶצֶת אוֹ מַתִּינְבֶּמֶת, וְחִיבָּת

בְּכָל מִצּוֹת הָאָמֹרוֹת בַּתּוֹרָה. וְכֹן תִּינּוֹק שְׁהַבִּיאָה שְׂתֵּי שְׁעָרוֹת, חִיב

בְּכָל מִצּוֹת הָאָמֹרוֹת בַּתּוֹרָה. וְרָאוּי לְהִיוֹת בֵּן סּוֹרֵר וּמוֹרָה,

מִשְׁיִבְיאָה שְׂתֵּי שְׁעָרוֹת עַד שְׁיִקְרִיף זָקָן, הַמְּחַתּוֹן וְלֹא הָעָלִיוֹן, אֲלֹא

שׁדְבָרֶוּ חִכְמִים בְּלֹשֶׁן נַקְיָה. תִּנְזַקֵּת שְׁהַבִּיאָה שְׂתִי שְׁעָרוֹת, אַיִּגָּה
יִכּוֹלֶה לְמַאן. רַבִּי יְהוּדָה אָמֵר, עַד שְׁירֶבֶה הַשָּׁחָר:

יב. שְׂתִי שְׁעָרוֹת הָאָמָרוֹת בְּפִרְאָה וּבְנֶגֶעִים, וְהָאָמָרוֹת בְּכָל מָקוֹם,
כִּדִּי לְכַפֵּר רָאשָׁנוּ לְעַקְרָנוּ, דְּבָרִי רַבִּי יִשְׁמָעָאֵל. רַבִּי אַלְעָזָר אָמֵר, כִּדִּי
לְקַרְזֵץ בְּצָפָרָנוּ. רַבִּי עֲקִיבָא אָמֵר, כִּדִּי שְׁיַהוּ גַּטְלוֹת בְּזָוָגָן:

יג. הַרְוָאָה כְּתָם, הַרְיָי זֹה מַקְלָקָלָת, וְחוֹשֶׁשֶׁת מְשׁוּם זֹב, דְּבָרִי רַבִּי
מַאיָּר. וְחִכְמִים אָמָרים, אֵין בְּכַתְמִים מְשׁוּם זֹב:

יד. הַרְוָאָה יוֹם אֶחָד עָשָׂר בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת, תְּחִלַּת נְדָה וִסְוִף נְדָה,
תְּחִלַּת זִבָּה וִסְוִף זִבָּה, יוֹם אַרְבָּעִים לְזָכָר וַיּוֹם שְׁמוֹנִים לְנִגְקָה,
בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת לְכָלָנוּ, הַרְיָי אַלְוּ טֻעוֹת. אָמֵר רַבִּי יְהוֹשָׁעּ, עַד שְׁאַתָּם
מַתְקִנִּים אֶת הַשׁוֹטוֹת, פְּקִנוּ אֶת הַפְּקָחוֹת: